

τες, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἐπαρκῆ στοιχεῖα διὰ νὰ διατάξω αὐθορμήτως τὴν ἔρευναν αὐτοῦ· εἰμπορεῖτε ὁμως ν' ἀποταθῆτε πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις, ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ θὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὸν μηχανισμόν τῆς δικαιοσύνης.

Τοῦτο ἦτο πολὺ σοβαρὸν ἀλλ' ὁ δυστυχῆς πατήρ, ἀφοῦ συνεσιέθη περὶ τοῦ πρακτείου μετὰ τῆς σύζυγου του καὶ τῶν φίλων, ἀφοῦ ἀπέστειλε παρὰ τῷ κ. Ἐσκουδιέ τὸν συμβολαιογράφον τῆς οικογενείας, ὅστις καὶ οὗτος οὐδεμίαν κατ' ἄνωγθ' ἠθέλησε νὰ λάβῃ πληροφορίαν, ἀπεφάσισε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην.

(Ἐπετα: συνέχεια.)

(Μετ' ἄφρασις.)

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

[Ἐκ τῶν τοῦ Ἰταλοῦ Paolo Mantegazza]

Συνέχεια ἴδε σελίδα 127.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ὁ Guyon εἰς τι βιβλίον ἐπιγραφόμενον *Κατοπτρον τῆς καλλονῆς* (*Miroire de beauté*) ἔγραψεν εἰς παλαιάν γαλλικὴν γλῶσσαν, ὅτι αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς διὰ νὰ ἦνε ὠραία πρέπει νὰ ἔχωσι τὰς ἐξῆς ιδιότητας:

Sur le devant principalement, doit estre crespoux et frisez, de mediocre longueur aux hommes, et aux filles et femmes, longs, copieux, de couleur blonde comme l'or, ondes et reluisans. »

« Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς εἰς τὰ ἔμπροσθεν κυρίως πρέπει νὰ ἦνε οὐλαὶ καὶ βοστρυχιζουσαι, εἰς μὲν τοὺς ἄνδρας μετρίως μακραὶ, εἰς δὲ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναῖκας μακραὶ, ἄφθονοι, χρώματος ξανθοῦ ὡς τὸν χρυσόν, κυματοειδεῖς καὶ στίλβουσαι ». (*Cours de médecine, ἐν ᾧ περιέχεται καὶ ἡ πραγματεία Miroire de beauté et santé corporelle, par L. Guyon, 1664*).

Ὁμολογῶ, ὅτι δὲν εἶμαι τόσον ἀπαιτητικὸς. Ὁ Ἀπόλλων ὅστις προκειμένου περὶ καλλονῆς ἦτο καλὸς κριτής, προτίμημα τὸν Νάρκισσον μετὰ τὴν ξανθὴν κόμην. Τῆς Κίρκης ἡ κόμη εἶχε τὸ χρῶμα τοῦ ἡλίου. Καὶ ὁ Ἔρως εἶχε τὰς τρίχας ξανθὰς. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δικαίω τὸν Ἀπόλλωνα, λατρεύοντα τὴν Κίρκην καὶ τὸν Ἔρωτα, ἀλλὰ συμφωνῶ καὶ πρὸς τὸν Ὁράτιον ὑμνοῦντα τὸν Λύκαν μετὰ τὰς μελανὰς τρίχας, καὶ πρὸς τὸν Ἀπουλήιον ἐγκωμιάζοντα τῆς ὠραίας Φάτιδος τοὺς ὡς τὸν ἔβενον μελανοὺς βοστρυχοὺς. Ἐπὶ πᾶσι δ' ἐπαινῶ τὸν Σολομῶντα ὑπερυψοῦντα εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὑπ' αὐτοῦ θαυμαζομένης γυναικὸς κόμην μελανὴν ὡς πτέρυγα κόρακος.

Δύνανται νὰ υπάρξωσι τρίχες τῆς κεφαλῆς

ὠραϊόταται ξανθαί, κασταναί, μελαναί, καὶ ἀκόμη ἐρυθραί, χωρὶς νὰ ἑμιλήσωμεν περὶ τῶν χιλιῶν χρωματισμῶν μεταξύ τῶν κλασικῶν τούτων χρωμάτων. Δύνανται νὰ ἦνε ὠραϊόταται αἱ τῆς κεφαλῆς τρίχες εἴτε εἴνε οὐλαὶ ἢ λείαι, βοστρυχωδεῖς ἢ μὴ. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἦνε ἄφθονοι, νὰ μὴ ἦνε πολὺ σκληραί, νὰ ἦνε εὐκαμπτοὶ καὶ ἔλαστικοί, καὶ πρὸ πάντων νὰ μένωσι μέχρι τοῦ ἐσχάτου γήρατος εἰς τὴν τιμητικὴν θέσιν τῶν, γινόμεναι λευκαὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ μόνον μετὰ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος, τὸ μοιραῖον ἐκεῖνο ἔτος μετ' ὃ δέον νὰ ὑπομεινωμεν τὴν φαλακρότητα καὶ πολλὰς ἄλλας δυσμορφίας.

Ὁ ἄνθρωπος κόπτει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῶσιν αὐτὸν εἰς τὴν δραστηρίαν καὶ ἀγωνιώδη ζωὴν του. Ἄλλοτε κόπτει αὐτὰς κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συρμού. Καλὸν εἶνε ἡ ἀποκοπὴ αὕτη νὰ γίνεταί πάντοτε κατὰ τὰς θερμότερας ἡμέρας ἢ ὥρας τοῦ ἔτους, ἢ ὅταν αἰσθανώμεθα ἑαυτοὺς εὐεκτούοντας καὶ ἐν πλήρει ὑγείᾳ. Πολλοὶ ὑποκείμενοι εἰς ἡμικρανίας ἢ εἰς ἄλλας νευραλγίας, προκαλοῦσι σπουδαίας προσβολὰς ἐκ τῶν παθήσεων τούτων, ἀπροσέκτως κείροντες τὴν κεφαλὴν ἐν ἡμέραις ὑγραῖς ἢ ψυχραῖς.

Ἐπίσης δὲν συμφέρει νὰ κόπτονται αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μετὰ ἄφθονον γεῦμα, οὔτε νὰ ξυρίζονται αὐταὶ διὰ μιᾶς, ὅταν συνήθως φέρωνται πολὺ μακραί. Ὁ Percy ἐσημείωσε πολλὰς περιπτώσεις ἐνοχλήσεων ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ, ὅταν οἱ στρατιῶται ἔπρεπεν ἀνεῖ ἀναβολῆς νὰ περικόψωσι τὸν μέγαν ὀπίσθιον πλόκαμον, καὶ νὰ κτενισθῶσι κατὰ τὸν συρμὸν τὸν καλούμενον τοῦ *Τίτου*.

Αἱ ἐκ τοῦ προχείρου ἄτακτοι καὶ ὑπερβολικαὶ ἀποκοπαὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἐρεθίζουσι κατ' ὑπερβολὴν τὸ δέρμα, καὶ δύναται ἐκ τούτου νὰ προκύψῃ πυρετὸς ἐπικίνδυνος εἰς τὰ πολὺ ἀδύνατα ἢ ἐκ σπουδαίας νόσου ἀναρρώωνοντα πρόσωπα. Εἰς τοὺς ἀρρώστους ἀνάγκη νὰ χρίωμεν τὴν κόμην συχνάκις καὶ νὰ διαλύωμεν αὐτὴν εἰς πολλοὺς μικροὺς πλοκάμους, ὅπως προλάβωμεν τὴν ἐκτράχυνσιν τῶν τριχῶν, ἧτις θὰ καθίστα ἀναπόδραστος κατόπιν τὴν ἐντελῆ ἀποκοπὴν αὐτῶν.

Εἰς πολλὰς χώρας ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἡ πρόληψις, ὅτι ἀπκοπτομένων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τῶν κορασιδῶν καὶ τῶν νεανίδων, γίνονται αὐταὶ μακρότεραι, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας διὰ τοῦ τρόπου τούτου συμβαίνει αἱ τρίχες νὰ μὴ ἀνακτῶσι πλέον τὸ μήκος, τὸ ὅποιον θὰ εἶχον φυσικῶς. Αἱ ὠραϊότεραι κόμαι εἶνε αἱ ἀρχικαί. Ὁ Caszavay παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γεγονός λίαν ἐνδιαφέρον, τὸ ὅποιον καταδεικνύει τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Οὗτος ἐγνώριζε τρεῖς ἀδελφάς, ἐπίσης εὐμόρφους, ξανθὰς,

εχούσας, δέ δασείαν κόμην. Εἰς δύο ἐξ αὐτῶν αἱ κόμαι ἀπεκόπησαν κατὰ τὸ δεύτερον στάδιον τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Τῆς τρίτης τὴν κεφαλὴν οὐδέποτε ἐπεσκέφθη ἡ ψαλλίς. Καὶ ὅμως εἶχε λαμπρὰν κόμην, ἥτις διέφερε τῆς τῶν δύο ἄλλων ἀδελφῶν μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι ἦτο ὤραιοτέρα. Καὶ τῷ ὄντι τινὲς τῶν τριχῶν αὐτῆς εἶχον μῆκος μέτρου 1, 62, λέγω μέτρον ἐνὸς καὶ ἐξήκοστα ὄβω ὑπεκατόμετρον. Ὅταν εἰς τὰς νεάνιδας θέλωμεν νὰ διορθώσωμεν τὰς ἄκρας τῶν τριχῶν, ἀνάγκη νὰ περικόπωμεν αὐτὰς μόνον κατ' ὀλίγα ὑπεκατόμετρα.

Ἡ εὐκαμπία, ἡ ἐλαστικότης, ἡ λαμπρότης τῶν κομῶν, εἶνε πλεονεκτήματα φυσικὰ σχεδὸν πάντοτε ἐν ἁρμονίᾳ διατελοῦντα πρὸς τὴν ἰδιοσυγγρασίαν καὶ πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς υἰείας ἐκάστου, ἀλλὰ καὶ ἡ τέχνη δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τοῦτο καὶ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην τῆς.

Τινὲς ἔχουσι πολὺ ξηρὰς τὰς τρίχας, αἰτίνας βιαζόμεναι ὑπὸ τῶν κτενίων θραύονται εὐκόλως, καὶ αἱ ἄκραι αὐτῶν διχοτομοῦνται. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἀλλοίμονον εἰς τὴν τομηρὰν ψαλλίδαν, ἥτις θὰ θελήσῃ νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακὸν ἀποκόπτουσα τὸν ἄρρωστον. Αἱ νεαὶ ἄκραι θὰ διχοτομηθῶσιν αὐθις καὶ ἐπ' ἄπειρον, ἐὰν αἱ ψαλλίδες θελήσωσι νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐφοδον.

Ἄλλοτε ἡ ξηρασία τῶν κομῶν ἐπιπλέκεται μετ' ἄλλου φαινομένου ἐτι ὀχληροτέρου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ πτώσις μικρῶν λεπτῶν καὶ ἀλευροειδῶν λεπίδων, βυπαινουσῶν τὰ φορέματα καὶ ὅλα τὰ πράγματα.

Ἀλλὰ τὸ χειριστὸν εἶνε τὸ κακὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ μὲν ἰατροὶ ἀποκαλοῦσιν *σιμηγόρροια ξηρὰν* (*seborrhea sicca*) ἢ *σιμηγόρροια λεπιδοῦτην* (*seborrhea squamosa*), συνώνυμον τοῦ *desfluvium capillorum*, τὴν κοινῶς καλουμένην πτώσιν τῶν τριχῶν. Εἰς τὰ παιδία τὸ φαινόμενον τοῦτο δύναται νὰ ᾔνη φυσικόν, ἢ δύναται νὰ ᾔνη τὸ προϊόν ἀκαθαρσίας τινός, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐνήλικας εἶνε ἄλλο τι σπουδαιότερον καὶ ἀπαιτεῖ θεραπείαν.

Ἐὰν θέλετε λοιπὸν νὰ θεραπευθῆτε, ἀνάγκη νὰ πλύνετε προηγουμένως καλῶς τὴν κεφαλὴν με ὕδωρ ἀπλῶν, ἢ με οἰνόπνευμα πολὺ ἀραιόν, ἢ με σαπωνοῦχον ὕδωρ, ὥστε ν' ἀφαιρέσητε τὴν λιπαρὰν οὐσίαν τὴν προσκεκολλημένην ἐπ' αὐτῆς, ἔπειτα δὲ ν' ἀλείψητε αὐτὴν διὰ μιᾶς τῶν ὑγιεινῶν ἐκείνων ἀλοιφῶν, τῶν ὁποίων θὰ σᾶς δώσω κατωτέρω τὴν συνταγὴν. Ἐὰν δὲ μετὰ τὴν πλύσιν καὶ ἐπάλειψιν, αἰσθάνεσθε εἰς τὴν κεφαλὴν κνισμὸν τινα ἢ αἰσθῆσιν τινα θερμότητος δυσάρεστον, τότε ἐπιθέσατε ἐπ' αὐτῆς διὰ ψήκτρας τὸ ἐξῆς μίγμα:

Φανικῶ ὀξέος.....	Γραμμ.	0,55
Γλυκερίνης.....		
Ἄλκοολ.....		
Ὑδατος ἀπεσταγμένου ἢ ὕδατος τῆς λαβαντίδος.....	ἔξ ἐκάστου	16 —

Ἐπαναλάβετε ταῦτα καθ' ἐκάστην, μέχρις οὐ παύουσιν ὁ κνισμὸς, αἱ λιπαραὶ ἐκρῦσεις καὶ ἡ πτώσις τῶν τριχῶν.

Ἄλλοτε ἡ πτώσις τῆς πιτυρίδος δὲν προκύπτει ἐκ λιπαρᾶς ἐκρῦσεως, ἀλλ' ἐκ μικρῶν λεπτῶν τῆς ἐπιδερμίδος. Ἐχετε δηλαδὴ ἄλλο κακόν, τὸ ὁποῖον ἔχει ἄλλον ὄρον (οἱ ἰατροὶ εἶνε τόσοι σοφοὶ εἰς τὴν δημιουργίαν ὄρων), ἔχετε τὴν καλουμένην *πιτυρίασιν*, λατινιστὶ *pitiriasis capillitii*. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐὰν εἴσθε ἀρχαιολόγος, παρηγορηθῆτε ἀναλογιζόμενος, ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὴν ἀρρωστίαν ταύτην, ἐνθυμηθῆτε δὲ ὅτι ἔψαλλεν αὐτὴν ὁ ποιητὴς Σερανόσ.

Cum caput immensā pexum porrigine ningit.
Ἄλλ' ἐὰν δὲν εἴσθε ἀρχαιολόγος, ἀλλ' εἴσθε φιλόσοφος, σκεφθῆτε ὅτι τὸ κακὸν τοῦτο εἶνε συχνάκις λίαν ἐπιμονον καὶ ὅτι χρῆζει ὑπομονῆς. Ἐὰν ὅμως δὲν εἴσθε οὔτε ἀρχαιολόγος, οὔτε φιλόσοφος, τότε δροσιθῆτε, λουεσθε διὰ γενικῶν πιτυρούχων λουτρῶν, καὶ πλύνετε πρωΐαν καὶ ἐσπέραν τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς ἐξῆς διαλύσεως:

Βόρακος.....	Γραμμ.	4
Ὑδατος ἀπεσταγμένου.....	"	500

Καὶ ἐὰν αἱ πλύσεις αὐταὶ δὲν ἐπαρκούσιν, ποιήσατε χρῆσιν τῆς ἐξῆς ἀλοιφῆς:

Ἀνθρακικοῦ νάτρου.....	Γραμμ.	2
Ἀλοιφῆς τοῦ Γαληνοῦ.....	"	30

Ἡ ἐπάλειψις γίνεται ἀφ' ἐσπέρας, καὶ τὴν πρωΐαν καθαρίζεται ἡ κεφαλὴ διὰ ψυχροῦ ἀποβράσματος πιτύρου ἢ δι' ἐγγύματος ἀνθῶν ἀκταίας.

Ἐὰν δὲ καὶ αἱ ἐπάλειψεις καὶ αἱ πλύσεις αὐταὶ τῆς κεφαλῆς δὲν ἐπαρκέσωσι, τότε καλέσατε τὸν ἰατρὸν, διότι δὲν θέλω νὰ κατάρχω δι' ἐνὸς ἀλμυναχίου τὴν θέσιν τῆς τηβεννοφόρου καὶ σοβαρᾶς Σχολῆς.

Δύναται νὰ συμβῇ ὥστε καὶ χωρὶς νὰ ἔχετε λιπαρὰς ἐκρῦσεις ἢ πιτυρίασιν, νὰ ἔχητε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς πολὺ ξηρὰς καὶ ἐπομένως ἀπειθεῖς εἰς τὸ κτένιον. Τότε ἀλείψατε τὴν κεφαλὴν με ἔλαιον ἐξ ἀμυγδάλων γλυκῶν, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ ἀπλούστατον ἐκ τῶν *κοσμητικῶν* τῆς κεφαλῆς, ὅσα δυνάμεθα νὰ ἐπινοήσωμεν. Ἐὰν δὲν σᾶς ἀρέσκωσι τὰ ἀπλᾶ πράγματα (καὶ ἐδῶ ἀποτεινομαί πρὸς τὰς κόρας τῆς Εὐράς), ἐὰν ταῦτοχρόνως θέλετε νὰ καταστήσατε εὐκαμπιότερην τὴν κόμην, ν' ἀλείψατε καὶ νὰ μυρῶσατε αὐτὴν, τότε ποιήσατε χρῆσιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἐτέρου τῶν ἐξῆς μύρων:

Λίπους κήτους.....	Γραμμ.	20
Ἀμυγδαλεαίου γλυκέος.....	"	30
Παρσκευασμένου ὄστεομελοῦ τοῦ βοός.....	Γραμμ.	30
Ἀμυγδαλεαίου πικροῦ.....	"	10

Καὶ εἰς τὸ ἐν καὶ εἰς τὸ ἕτερον προσθέσατε μυρωδικὴν τινα οὐσίαν κατὰ βούλησιν, ὡς ἤθελεν

εἶπει συγγραφεὺς ἀγαπῶν τὴν μαγειρικὴν. Διάφορα μύρα κατέστησαν πολυψημα ὑπὸ ἐπιφανῶν κομμωτῶν καὶ ὑπὸ λαμπρῶν ἀγγελιῶν, ἀλλ' ὁ ὑγιεινολόγος προτιμᾷ τὰ ἐπόμενα:

Παρσκευασμένου βοείου ὄστεομελοῦ.....	Γραμ.	60
Παρσκευασμένου λίπους μόσχου.....	"	60
Βαλσάμου τῆς Περουβίας.....	"	4
Βανίλης.....	"	2
καρμελαίου.....	"	8

ΜΥΡΟΝ ΦΙΛΟΚΟΜΟΝ

Ἐκχυλίσματος Κίνας.....	Γραμ.	2
Ἀμυγδαλαίου γλυκέος.....	"	8
Βοείου ὄστεομελοῦ.....	"	24
Πηκτικῆς ἐλαίου κίτρου.....	"	6
Βαλσάμου τῆς Περουβίας.....	"	20

ΕΛΑΙΟΝ ΦΙΛΟΚΟΜΟΝ

Βοείου ὄστεομελοῦ	} ἐξ ἑκάστου	Γραμ.	6
Ἀμυγδαλαίου γλυκέος			
Καρμελαίου			

ΕΛΑΙΟΝ ΑΡΧΑΙΟΝ

Βοείου λίπους.....	Γραμ.	500
Βάματος ἡλέκτρου.....	"	0,5
Πηκτικῆς ἐλαίου κίτρου.....	"	2,4

ΚΕΛΕΒΕΙΟΝ ΕΛΑΙΟΝ

Ἐλαίου ἐξ ἐλαίας.....	Γραμ.	1,000
Κιννάμου.....	"	30
Σανδάλου κίτρου.....	"	45
Πηκτικῆς ἐλαίου πορτοκαλέας.....	"	4

Τὸ περίφημον, τὸ ὑπέροχον *ελαίον Μακασάρ*, τὸ ὁποῖον ἐπλούτισε τόσους κομμωτάς, σὰς παρυσιάζεται ἐδῶ ἐν ὄλῃ τῇ γυμνότητι του.

Ἐλαίου helimèthe.....	Γραμ.	90
Λίπους χηνῶς.....	"	30
Σπύρακος.....	"	8
Βουτύρου κακάου.....	"	8
Λίπους ὄων.....	"	8
Ἀνθονέρου.....	"	4
Πηκτικῆς ἐλαίου ὄρου.....	"	8
Πηκτικῆς ἐλαίου ῥόδων.....	"	1,05
Βαλσάμου τῆς Περουβίας.....	"	0,5

Αἱ κυρία μεταχειρίζονται συχνά, ὅπως σταματῶσι τὰς φευγούσας τρίχας τῆς κεφαλῆς ἢ ὅπως κάμπτωσιν αὐτάς εἰς τολμηρὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχήματα, ἀλοιφὴν τινα καλουμένην *bandolina*, ἥτις ὠνομάσθη καὶ *fixateur, cliphytique*, κτλ. Εἶνε αὕτη κομμωδὴς μίγμα τραγακάνθης μὲ ὀλίγον οἰνόπνευμα καὶ ῥοδόπερον.

Τὸ καθαρὸν καὶ νωπὸν κίμινον ἔλαιον (*ritsenblador*) εἶνε καὶ αὐτὸ ἄριστον κοσμητικῶν τῶν τριχῶν, εἶδον δὲ δασυτάτας κόμας Ἰνδῶν καὶ εὐρωπαϊῶν *κροσῶν*, οἵτινες μεταχειρίζοντο τοῦτο συνεχῶς. Πλὴν ἂς προσέξωμεν, ὅτι καὶ ἐνταῦθα δεόν ν' ἀποδώσωμεν τὰ τοῦ Καίσαρος

τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Διότι πλέον ἢ τὸ κίμινον ἔλαιον παραγωγικὴ αἰτίαι τῶν λαμπρῶν ἐκείνων κομῶν εἶνε ἡ φυλὴ, τὸ κλίμα καὶ παικίλοι ἄλλοι ὄροι.

Ἄλλως οἰοῦνθ' ὅτι ἂν ᾔνε τὸ μύρον τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεσθε, προσέχετε νὰ ᾔνε νωπὸν διότι αἱ ταγγαὶ λιπαραὶ οὐσίαι εἶνε χεῖριστα κοσμητικὰ διερεθίζοντα τὴν ἐπίδερμίδα καὶ τὴν τρίχα.

Ἐνθυμηθῆτε δὲ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ πλύνετε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, διότι λερόνεται ὑπὸ κοινοροῦ ὡς τὰ ἐπιπλα ὑμῶν, καὶ ῥυπαίνονται ὑπὸ λιπαρῶν οὐσιῶν περισσώτερον ἢ τὰ ἐπιπλα ὑμῶν. Πᾶσα γυνὴ ἔπρεπε τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θέρους, νὰ πλύνῃ μετ' ὑπομονῆς τὴν κόμην μετὰ σαπωνοῦχοῦ ὕδατος ἢ ἐτι κάλλιον μὲ θερμὸν ἀπόβρασμα μαλάχης.

Καὶ σεῖς, ὦ θυγατέρες τῆς Εὐας, ἀναλογισθῆτε τὸν ἐξευτελισμὸν τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐξ ἀγάπης πρὸς ὑμᾶς πάσχω τὴν στιγμὴν ταύτην, καταβιβάζων τὸν υπερήφανον κάλαμόν μου εἰς τὸ ταπεινὸν ἔργον τοῦ κομμωτοῦ. Αὕτη εἶνε θυσία ὑπερβολικὴ, τὴν ὁποῖαν δὲν θὰ ἔκαμνον οὔτε χάριν ὅλου τοῦ ἐπιγείου χρυσίου, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἰσχυροῦ φύλου, πλὴν καρτερικῶς ὑποβάλλομαι εἰς αὐτὴν διὰ τὴν μεγίστην λατρείαν μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς τὰς ὑμετέρας ὠραιότητας κόμας. Ὅταν δὲ εἰς τὰ ἀλμυρὰ μου πραγματευθῶ περὶ ὑγιεινῆς τῆς ψυχῆς καὶ περὶ ὑγιεινῆς τοῦ ἔρωτος, τότε θέλω προσπαθῆσαι νὰ ἐκδικηθῶ ἀρκούντως διὰ τὰς ταπεινώσεις ταύτας, τὰς ὁποίας ὑφίσταμαι καὶ ὑπομένω ἐν σιωπῇ δι' ἀγάπην σας. Ἄλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον,

Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς λιπαίνονται ἐνίοτε ἐξ ὑπερβολικῆς λιπαρᾶς ἐκρῦσεως τῆς κεφαλῆς, καὶ τότε ἀφήσατε τὰ μύρα καὶ τὰ ἔλαια, καὶ ἀπ' ἐναντίας ἐπιρρίψτετε ἐκάστην ἐσπέραν ἐπὶ τῆς κόμης κόνιν ἀμυλώδη, τὴν δὲ προῖαν καθαρίζετε αὐτὴν καλῶς διὰ ψήκτρας. Δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ βόρακος, τῆς ὁποίας ἀνωτέρω σας ἔδωσα τὴν συνταγὴν.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῷ στρατῶνι.

Ὁ ἐπιλοχίας πρὸς στρατιωτῶν:

— Ἐσὺ, Δημητρίου, πῶς ἀφίνεις τῆς μ. παλάσκαις σου καὶ τὰ πετσά σου εἰς τέτοιαν κατάστασιν;

— Κύριε ἐπιλοχία, τὰ ἔτριψα δυνατὰ μὲ τὴν μογιὰ, ἀλλὰ δὲν γαλλίζου καλλίτερα.

— Τότε θὰ πῆ πῶς ἔχεις κακὴ μογιὰ.

— Μήπως εἶμυ ἐγὼ μέσα, κύρ ἐπιλοχία;

— Τότε νὰ μ. πῆς λοιπὸν μέσα γὰρ δὲ ἡμέριαι!